

CSIKSZEREDA

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPHIRADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 8 kor. Félévre: 4 kor.
Negyedévre: 2 kor.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Nagy Réni,
igéző.

Nyitólélel ezültként 30 fillérré küldhetnek.
Egyes lap ára 20 fillér.
Hirdetési díjak a legújabbban számítottnak.

A közöny.

Midőn azt látjuk, hogy a magyar törvényhozás egyenlős után hozza a különbnél különb törvényeket, melyek hivatva volnaik hazánk közjává előmozdítani és minél inkább terjedő nyomorúságot enyhíteni, lehetetlen egy feltűnő és általános társadalmi jelenséget nem észlelni. Ez a jelenség magyar specialitás és nem más, mint a közöny ó felsége.

Ez a közöny ó felsége okozza azt, hogy minden jóakaratu támogatás, melyet a törvényhozás a magyar nép érdekében tesz hátravaló erőlködés.

Ugy vagyunk társadalmi bajunkkal, mint a kátyuba jutott szekér, a mely elő fortélyos lovak vannak fogva.

Hiába minden erőlködése a gazdáknak, a fortélyos lovak csak nem akarják húzni A magyar társadalom is ilyen fortélyos ló. Kátyuban van a szekeriünk, mert élni, fejlődni, gazdagodni, haladni nem tudunk. Bajaink folytonosan szaporodnak s mi napról-napra szegényedünk, koldusodunk. A

kormány taszítja hátul a szekeret, nógatja a társadalmat, de hiába izzad, hiába kiáltja rekedtté magát, húzni ne akarunk.

Csak egy pár példát említek. Ott van az 1891 évi XIV. t. cikk, az ipari gyári alkalmazottak betegségi esetén való segélyezéséről, ott vannak a korábbi betegsegélyező pénztárak.

Ennek a törvénynek intenciója az, hogy a beteg, vagy balcsot folytán munkaképtelen, ennél fogva keresni nem tudó szegény gyári, vagy ipari alkalmazottak kellő segélyt kapjon, nemcsak betegsége meggyógyítására, hanem ezen idő alatt a mindennapi kenyérré is.

Tehát a legszebb és legnemesebb intenció vezetette törvényhozásunkat akkor, a mikor ezen törvényt megalkotta. És mit tapasztalunk? Azt, hogy ez a törvény nem hajtatik végre úgy, a hogy azt végrehajtani kellene. A nagy közönség, illetve épen azok, kiknek érdekében hozatott a törvény, a legnagyobb közönnyel, sőt ellenségeskedéssel viselkednek az intézmény ir. Nem értem. Tudatlansági ól restsségből

előrelátás hiányában van-e ez, de hogy szomorú jelenség az bizonyos. Vagy nézzük az országos gazdasági munkás és cseléd segélyezés iránt alkotott törvényt. A gazda közönség, kinek érdekében van, hogy a cseléd tartás minél kevesebbjébe kerüljön, mindenféle lungont felhasznál, hogy azt a csekély I kor. 20 fillér évi járulékot ne fizesse. Pedig ez által, az esetre, ha cselédje megbetegszik, megmonokeduék ugy a gyógyítási költségtől, mint a cseléd betegsége miatt szükségessé vált új cseléd felfogadási költségeitől.

Ezen érzélatosságból írt példákon kívül, még mennyi, de mennyi esetben lehet tapasztalni azt a közönnyt, mely minden jóáratnak, minden támogatásnak, minden fejlődésünknek, minden haladásunknak a legnagyobb gáncsot veti.

Különösen pedig tapasztalhatni ott ezen közönnyt, a hol épen a nagy közönség érdekeinek megóvása végett belolyást, közreműködést bízott a törvény. Így tapasztalhattuk az önkormányzati

„CSIKSZEREDA“ TÁRCZAJA.

Éjfel.

Irta: *Ambroszies Dezső.*

Szállj le, szállj le esőndes éjfel.
Jor, borítsd el fátyoloddal
Nepagárnak fényességét!
Fáj a szívem, hogyha látom
Nyíló tavasz ébredését!

Szállj le, szállj le esőndes éjfel.
S észrevételben, mint a harmat
Égből hulló tiszta cseppje.
Jor, hozz álmat, ódes álmat
Lázbán égő két szememre!

Szállj le, szállj le esőndes éjfel,
Bus homályod enyhülést ad
Szívem tenger fájdalomára,
Hisz' karodban fáradt lelkeim
A foledés lidve várja!

Fehér ruhás martyr.

Irta: *Sándy Károly.*

I.

A koros parti kifestés tisztán nap nap után futkározott, játszadozott az a két boló gyerek. Berky Pista minden nyarat ott töltött távoli rokonának Tichy Gezánnal a birtokán. A nevelő intézet ridéz egyhán gusgán után szüksége volt a nagúra hagyatott árvának arra a pár hónapra, mikor neki is kijutott a családból melegből. Megváltás volt neki, midőn elhagyva az intézet komor szobáit újra ott játszhatott a köröspataki fűzes tisztán a kis Tichy Margittal. Olyan vidámak voltak, hangos kacajuk felverte a kis fűzes esenőjét. Egyszer azt tu esendes lett a tisztás, nem hangzott ottan a kedves esenőssü kacaja. A két gyermek nemán esendben haladt egymás mellett a kül fűzes fái között. Maguk sem tudták mi bajuk van, hiszen regeu tudták, hogy Pistának holnap távozni kell ismét a nagyvárosba, a hol niesen fűzes, nines tavaska, nines madár dal s meg a leg is más.

A mint a két gyerek hallgatagon ment egymás mellett, ugy szerette volna mindkettőt megszokítani a esendet. Ugy szeretett volna

mindkettő mondan valamit túlan maguk sem tudtak, hogy mit. Megáltak a tópartján, komoran szó nélkül dobáltak be a halaknak kenyér darabokat, ügyet sem vetve a fűzes, kis állatokra. A lány szólította meg a fiút:

Hát elmesz holnap Pista? Vége lesz a jó napoknak. Miskor is rossz volt, ha elmentél, de most lsten tudja, egyszer rosszabb. Valami azt sugja nekem, hogy nem térsz vissza soha többé. Aztán vege, örökre vege azoknak a szép napoknak. Nem jövünk többé a kis fűzesbe, a tisztán sem jászunk többé, a kis halacskaik sem látunk téged... A fiu is elfogódott, állg tudott szólni:

Visszajövök Margit, a jöve nyáron, ha nem is olyan hosszú időre de itt leszek...

De mintha maga is érezte volna, hogy nem így lesz, lesütött szemekkel hagyta abba beszédet. A lány észre sem vette csak nézte boldogan. Másnap elhucuzott a két gyerek. Kény volt a szemében mindkettőnek. A kocsit tovább szalgaldott, a lány pedig könyves szemmel nezett a fiu kezében lobogtatott s lassunkint eltűnő fehérkendőre.

II.

Regi történet. A fiatal ember, felig meg gyerek, a világváros zajában, szabadságának korlátlanóságában megszédül. Berky

testületeknél. Hiába hívja össze a főispán, a polgármester a közgyűléseket, azokon alig jelenik meg valaki. Több szem többet lát. Már a közmondás is igazolja azt, hogy azoknak a közgyűléseknek mielőtt hivatásuk van.

E helyett azonban sajnosau tapasztaljuk, hogy a mai közgyűléseknek inkább kerékkötő szerepük van. Jó volna már egyszer talpra állni. Jó volna már egyszer az a közérdekért is valamit áldozni. Egy csepp időt, egy csepp kényelmet, egy kevés pénzt és akkor hiszem, hogy az a csepp idő, az a csepp kényelem, az a kevés pénz, százszorosán hozza meg a kamatját.

Hiszem, hogy akkor ha a magyar társadalom lábra áll, sokkal több kényelmet, sokkal több jövedelmet tud elérni a szegény, minden oldalról elhagyott magyar háza végre valahára boldogabb, végre valahára önállóbb, gazdagabb, függetlenebb lesz, mint a jelenben. Adja Isten, hogy úgy legyen!

A gazdasági alsóbbfoku közoktatásról.

(Folytatás.)

Mikor a kiabirtokos éppen úgy, mint a csizmadia, a kereskedő és úgy, mint a nagy birtokos, a középbirtokos éppen úgy, mint a gyáros csak azt látja, hogy manapság minden foku iskolázott ember csak arra törekszik, hogy valon oly hivatalhoz jusson és azon hivatal után alapít meg jövőjét, hogy ki-vánhatunk olyat, hogy egy kiabirtokos szálló vagy iskolába küldje gyermekét és külföldre, a mely iskola után és a szálló költségeinek révén, semmi hivatalhoz jutni nem lehet. Mert azt is gondoljuk meg, hogy manapság a hivatalos állásokat nem éppen mind azok töltik be; a kik arra rátermettek a kik azt képesesülnek, érdemük vagy közhasznú szolgálataik alapján hivatással betölthetnek hanem egyszerűen — de kizárólag — csak

Pista az új életben az új társaságban elfeledte a kortársait fizetést a madárdalt, a szöke leányt. Előbb egy kis lelki furdulás is gyötörté. Később már minden nyár kezdetén nyugodtan írta meg leveleit, melyben lehetetlennek állította az őda utazást. Mikor pedig az a mosolygó kis leány boldog örömmel tudatta, hogy egy-két napra ők is a fővárosba jönnek. Berky Pista örömmel vette egy barátja meghívását — vadászatra.

Teltek az évek a leány immár egyedül járta a fizés útját, sírva kereste fel a tisztást, a tavat a bántott a madárdalt, mert remélnék szöke. Nem tudta felelni. Beszélhetek szöke, álmódott tovább, hitte, hogy visszatér majd egyszer.

Egyezre aztán aranysegélyt kis kártya került a házhoz: Berky Pista elfogyását tudatta.

Ettől a naptól kezdve heteken át halálra, nosztalgiai lépkedtek a Tichy ház lakói és kiirt szemekkel jártak be ahba a kis szobáján, hol eszméletlenül fektött egy leány.

III.

Csodás hatalom a sors. Berky Pista öskülvője előtt egy héttel súlyos szembajt

azok, a kiknek a megfelelő diplomájuk meg van. Nálunk még a hivatalosoktól is valamely diplomát követelnek. Ha ez a szükséges diploma — vagy kvalifikáció — megvan, akkor hivatalt is ad az Isten még azoknak is kiknek sokszor sem hivatásuk, sem akaratjuk nincs arra, hogy a kapott hivattal járó kötelezéseket elvégezzék. Azért kell folyton és szünet nélkül minden téren a hivatalnokok számát szaporítani. Míg tehát a hivatalnok pálya a mai nimbuszában virágzik a míg az ipar, kereskedés és földművelés csak a végzettség és rákényszerültség pályája színében látszik a közélet színpadán, addig okmunkák való erőlködés lesz mindig az eksklusív szakiskolák merev rendezere. Vidéki helyeken homokra épített intézmények azok, melyek csak a messzommeszajzóknak dolgoznak a melyeket csak mesterséges táplálékokkal lehet egyik napról a másikra tengetni. Ez szorított nem csak a gazdasági, hanem úgy az ipari, mint kereskedelmi alsóbb foku szakoktatására egyformán áll.

Az alsóbb foku közoktatás egy el van nálunk szakiskolázva, hogy igazán ember legyen a talpán, a ki feltalálja magát benne. Milliókat költ az ország önként a különböző minisztériumok alatt álló iskolákra. Pedig minden rendű és rangú szakoktatásnak egy küzdő alapon álló s a gyakorlati életre egyformán előkészítő elméleti közoktatásból kellene kiindulni a annak megszerzése után, mint biztos alapon épülhetne fel a különböző szakok szerinti ipari, kereskedelmi vagy gazdasági kiképzés. Kellő elméleti alap nélkül a szakképzés csak kontár mesterségek nevel, kiknek főleg az egyoldalú szabványos merete nem biztosított a társadalomban semmi pozíciót, annál kevésbé elismerést.

Az elemi iskolán felül következő alsóbb foku közoktatásunk ezen foka kellene szolgálna azt a valódi képzést, hogy az országban az értelmiség megfelelő fokán álló köznevelési köznevelési feladat sorban a kiabirtokos osztályból van hivatva kifejleszteni, mert hiába, országunk lakosságának legalább is 70%-a kiabirtokos. Ennek az osztálynak és nemzetünknek érdekei teljemen egyek. A mint és mily irányban fejlődik az az osztály, egy oly irányban fejlődik a nemzet. Vidék, falukon, községekben ez az osztály viszi a vezér szerepet, ha sokszor nem ér-

kapott, mely minden segítség dacára feltartóztatathatnunk vitte a katasztrófa felé. A fényes pálya vége — utánna nyugdíj kísérőként árnyképen. — Szabadmagot kért s elutasított egy felvidéki földőre, hol száználomnál nézte mindenki a deli férfit, amint kísérőjére támaszkodva tehetett meg napi sétáját. Egy napon a szalon elé vezetette magát, szerette hallgatni a zongorát, a zenét. A mint eszesedten, a volt ember némaságával hallgatja az elszálló zenét, egyszerre egy ismerős dal a leány ének része fel. Anyi bánt, anyi fájdalom, anyi panasz volt e dalban. Berky Pistával egyet fordult a világ aztán egy tompa börgőssel előre bukott. Az üpölő reméltem kapott utána és segélyért kiáltozott. — Egy fehér ruhás szomorú lány futott ki a szalonból a szőnyegre borult a mozdulatlanul fekvő Berkyre. Aztán költögette, dőldelegte míg magához magához tért az a hatalmas ember. Berky Pista az öreg Tichy karján tért lakására. Szeretett volna sírni, zokogni, elbirnani elvesztett boldogságát. Mikor aztán hánzártek zokogva borult térdre s össze-vissza csokolta annak a fehér ruhás martyrnak a ruháját...

telmi súlyánál, de számanál fogva. Meg is látszik a közégi köznevelés ezen vezető nyoma mindenütt, mert az eltérhetetlen bélyegét nyomja rá a közégi, falusi köznevelési osztály értelmisége fokának.

Ha ez így van, ebből önként következik hogy olyan iskolára volnunk szükség a nemzeti színtét alkotó kiabirtokos osztálynak, melyekben az értelmes köznevelési fejlődéséhez elengedhetlenül szükséges általános elméleti ismeretek mellett, a gazdasági szakismereteket is megszerzhessék, de a mellett azon iskolák elvégzése képezésük is önként arra, hogy elméleti ismeretükkel megfellelő magasabb iskolákban tovább tanulhassanak, avagy előbbvaló rászorultság esetén valamely alsóbb rangú hivatalos állást is nyerhessenek. A kis birtokos szívesen adná fiát ilyen iskolába, a melyből kikérülök jó nagy része otthon a községben a közégi köznevelés színvonalát segítené emelni, a másik kisebb rész tovább tanulna, vagy jó szoracskéje révén más téren kereshet kenyérét. Ez volna az alsóbb foku gazdasági oktatás természetesen rendje, mely a nép — a kis birtokos osztály — valódi hajlamainak megfelelné. Az ily iskolák felkutatásáig önműve lennének hallgatónkkal, míg a mostani mesterséges iskolás gazdasági alsóbbfoku oktatás intőerőre az úresőségől konganak, dacára annak, hogy némely helyen majdnem hajtóvadászatot tartanak a növendékek fogadására. Az ugyanezért gazdasági ismétlődő iskolázás is egy szép idea a köznevelés, gyakorlati eredmények nélkül. Az nem nevel értelmes kis birtokos köznevelést, nincs hatása ezen osztály értelmi fejlettségére és nem fog nyomot hagyni a közégi köznevelés színvonalának kifejlesztésében. Miféle? Mert nem nyújt annyit általános elméleti alapot, hogy arra építeni lehessen a hogy annak nyomán az önjutott értelmes köznevelés kifejleszthessék. Sokan lesznek a falusi tudákosok, kik most is bőven vannak, de hiányozni fog a nyomában a kor színvonalán álló számitó, számitni tudó, okos, belátó, vagy mondjuk így: — műveltebb elem.

Különbösen a gazdasági ismétlődő iskolák falu helyen igen jók arra, hogy egy-egy nyomorult fizetéssel bíró tanító s révén az állam szökebből egy kevés mellék jövedelmére legyen azért, de a tanítás eredménye — tisztelt a kivételeknek — nem ér egy hajtófat. Bohózatba illő tréfa állapot az, mikor az állam fizeti a tanítót, hogy a felnötteket a gazdasági ismeretekre oktassa. De a falusi szöke éppen ellenkezőleg szívesen fizet, vagy ajándékoz tojást, csirkét, bárányt, malacot a tanítónak azért, hogy ne tanítsa gyermekeit, vagyis, hogy a kimaradásokat ne vegye szökegőre, hanem engedje a gyermekeket otthon dolgozni.

A földműves iskolák sem szökegálnak — mai szökegésükben — a feunébbi célokért, mert növendékeiket egyoldalúan csak gazdaságnak — kizárólag földművelésnek — képezik. A mindennapi életre oktatás szükségessége általános elméleti képzettséget nem nyújtanak. Az a heti 12 óra, mely egy iskolai félétven át a nyelvtan és helyes írással szemben, földrajssal és természetismereti alap ismeretekre van szöke, oly kevés, hogy a hallgatók ezen tárgyak alapismereteiből még csak az ábódásig sem haladnak túl. Hogy egy iskolai félétven át heti 8 órában — tehát összesen 60—70 órában, hogy lehet egy elemi iskolai képzettség fokán alig álló, de azt is már jó résat elfeledett — növendéket a természetismeretük és vegytani ismeretek legteljes mértékben tájékozni, azt csak

azok a tanárok tudnák megmondani, a kik azzal veszölnek. Vagy hogy annyi óra alatt, hogyan lehet valakit helyes- en írni és fogalmazni megtanítani, az megint megfjethetetlen titok. Vagy ugyanennyi óra alatt, hogyan lehet a számtanból olyan eredményt elérni, hogy a növendékek a négy alapműveleten kívül még bár a különböző térfogatok és köbirtalom kiszámításában is némi ismerettel bírjanak, azt alig lehet elképzelni. Hát hol vannak azok a közismereti tárgyak, melyeket legalább alapjaiban ismernie kellene minden gazdának, minden falusi embernek, ha azt kívánjuk, hogy ő csak a legszorzóbban művelt közegaztály tagjai közé számíthassa magát? Hol van csak egyetlen tárgy, melynek körében a hallgató csak egyetlen egy ócep bafazására, nemzetnek, országának, földének megbecsülésére, nemzetünk nagy embereinek, hazafi erőnyeinek megtámasására volna buzdítható? Hol van egyetlen egy fél óra arra szentelve, hogy az a hallgató megismerje, vajjon mi az a munkás törvény, acéléd törvény, mezőgazdasági törvény? Mi az a vármegyey vagy községi szabályrendelet? Mi az az erdőtörvény? Mi az az adó? Mi a honvédelem? Mi a választó jog stb. stb. Az ilyen tárgyak a földmives iskolák tantervéből mind hiányoznak. A földmives iskola növendéke megismeri a jó tejelő tehencet, a különböző fajta szarvasmarhát, lovat, sertést, juhot, baromfit, ismeri a jó takarmányozás módját, a különböző takarmány növényeket, gabona féléket; megtanul okserülni földet művelni, kapálni, kaszálni, gépekkel és gazdasági eszközökkel banni, stb. stb., de ezen teljeson egyoldalú tudás mellett távtról sem számíthat arra, hogy haza térve községébe a falusi társadalomban csak a legkisebb tényezővé is váljék, mert ezeket a falusi kis gazda kevére beosll, miután azon ismereteket maga is mind tudni váli — habár nincs is igazá beane.

Fonoljuk egy másik oldalról a dolgot. A földmives iskolában a felvétélhez megkivántatik a 17 éves életkor. Tehát 17—18 éves korában belépik oda a növendők. Két év alatt elvégzi az iskolát, vagy ha kedve és körülményei engedik, három évig maradtat az intézetben. Miro végzi az intézetet, 19—20 éves lesz, mire következik a kutona kötelesség. Ekkor besorozzák katonának. A végzető növendékek java, mint igazolványos altiszt lépik ki a katonaságtól s aztán néz, hogy igazolványa alapján valamely kisebb hivatalba jusson. Az ilyen igazolványt megnevező szerző kisebb és sejejtésebb róz gazdasági alkalmazását koros, vagy vissza kerül falujába, hol a pusztá gazdasági szakismeret mellett minden nyom nélkül belevesz a tömegbe.

(Foly. a köv.)

Vasárnapi levél.

Néha-néha megöngudhatunk magunknak egy kis sentimentalizmusot. Iladd legyen a szívem is egy napja... Szögöny ügyis elegot van mellözve.

Most hogy a Balaton szelid hullámaít csapdosa az éjessaki szűllő, ugy elfogott az ábrándozás. It járkálok fel és alá a parton egyedül, elhagyottan. A lemondási érzeto erőt volt rajtam. Eszembe jut a múlt, a szép fiatalág ősszes emlékeivel, bohó ábrándjaival. Ezen a jelent, a maga sivatá valóságában. Ama múlt, eme jelen ugy állanak szemben egymással, mint két halálos ellenség. A hurok folytonos és a ki vezet, min-

dig csak az ábrándozó az. Életkedv, remény, boldogság oda. Iten voltak!

Miert is élünk? Hányan kérdezték már ezt!.. Hanem hallgasson ide! Elmondok magának egy történetet. Nem mese, komoly, való dolog.

Nem emlékezem már az esztendőre, Anyit tudok, hogy június havában voltunk. Ez a hónap is, ha jól emlékezem, vége felé járt már.

Kis leányka voltam. Anyámék a k...j fűrdőre vittek. Igen vittek, mert nekem egyáltalában nem volt kedvem semmiféle hidegviz kurához. Ilja! az akkor volt, azóta nagyot fordult a világ.

Ma, midőn az idegesség, ez a divatos betegségek oly nagy tért hódított — furcsának találom akkori viselkedésemet. Hogyan! — lett volna életemben időszak mikor én a fűrdőzést nem szerettem!? Mondom nem értem, de, hogy volt: igaz.

Egy nap délutánján a fák alatt osonnáltunk. Ott volt az anyám, az apám, a Málnéni, a Feri bácsi, a bátyám és... és Ö...

No lát megmondom. Ő még csak élnek volt. Még pedig nem is valami duhaj legény, nem is valami nagyon szép, nem is valami nagyon ugrifúles, hanem olyan szelid jó gyermek. Gesztenye barna haja, barna szemű, halvány piros, nyulánk arcu, piczi száju és olyan se magas, se törpe termelt volt. Nem volt tehát egyezőval imponás, hódító alak. És én mégis nagyon szerettem, mert olyan jó fiú volt! Perzso nem mutattam, sőt mint afféle elkényeztetett gyermek folytonosan bosszantottam, sitymáltam és — boldog voltam. Mert láttam, vettem észre, hogy ő is szeret engemet.

Itát a mint monlám ott osonnáltunk a ták alatt. Oszonna közben Feri bácsi azzal az indítványval lep meg, hogy holnap reggel jökor okvetlen kirándulást kell csinálnunk. Perzso az indítványt egyhangulag elfogadtatván, bátyám másnap hajnalban felzaklatott édes álmamból. Mit t-hottam mennem kellett. Mig az öregék hátul zammogtak, s bátyám a fiobertjével madarakra lesett, én ő vele elől mentem. Ő sem sokat beszélt én sem zavartam sokat a vizet. Az első perczben ünfeledten boldog voltam. Később felillkerekedett bennem valami őrűdős és évelődni kezdtem. Ő nyugodtan túrta a szekuratát és én végig haladtam az erdő közűtt. Pedig titokban annyi mindenféléről gondolkoztam. A szép hely, hol haladtunk megragadta lekemet s én tehetetlen voltam a hatás ellen küzdeni.

...Emitt sűrű fonyves erdő közűtt régi, elhagyott út vezet, amott a villám csapától fölig elégett, letűrt felhár fenyő hullatja sárguló tülleveleit. A gyakori záporok elvadásosot uttest, melyet rég nem gondozott mértőrt kéz, ugy néz ki, mint egy a sok koplástól lesoványodott, elkényeztetett pihenő barom, melynek minden oldalcsontja látszik. A nap még csak most kezd lüvelni sugarait. Harmat felhárlik az utszéli gyepen. A madárkák lasson-lasson elhallgatnak csak még egyszer-e egyszer hal'latzik életartan, röviden a kakuk szava: kakuk, kakuk. Múltóságoltjasson emelkedik a nap s szonjas égető sugarai hamar felzavíják a csillogó harmatcseppeket. Némség urálja a sűrű erdőt, a sötét völgyet és a kéklő eget.

Csak egyszer-e egyszer hangz'k, ha a szellő lebbou, a távoli völgyben legelésző barok nyakán csillogó harang tompa hangja.

A fűrge, fényos bogárkák ezerivel szűköznek, játszadoznak a fényes nap suga-

raiban. Egy-egy eltévedt lepke kifradtan száll lo a vadbodza bódító virágjára.

Egyzer csak fegyvor durranás visszhangja rezekoitie meg a méltóságos fenyők tülleveleit. A pihenésre vágó lepke ijedten röppen fel és száll tova. Az épen szólni akaró kakuk villámgyorsan hallgat el.

Vidám, gyors léptek mindinkább közeledő szája, majd emberi hang, vidám nevetés hallatják az elhagyott uton.

A hervadó felhár fenyő ledől, kormos törzsen keresztűll szűkellve egyszerre tünik elő két fej.

Az egyik egy mosolygó arcú, fekete szemű leánykád, a másik egy halovány, nyulánk banatos ifju feje.

A b...na arcu leányka ész nélkül fut nem veszi észre, hogy előtte az út hídját rég elcsodorta a zuhogó hegyi patak. Még egy lépés és vesze van. A halovány ifju ekkor villámgyorsan átkapja a vesztőben robanó gyermekleányka derekát. Egy éles sikoly után, egy csattanó pofon volt a fizetés. De meg volt mentve a bohó leányka.

A halvány ifju képtét előnttette a vér. Egy pofon! Soha sem kapott as az arcz még pofont.

Mielőtt azonban még tovább elmélkedett volna, csak csattanását érte ott, a hol a mezevényedés érte előbb.

— Szeretlek, ne haragudj! — suttagta egy hang.

— Imádlak Margitka.....

...No de már igazán sok a mi sok. Nevesen ki barátom. Ennyi otosbaságot hogy is tudtam én összeirni. Képzem maga most hogy mutat rajtam. De megérdemlem. Ilyen korban, mint én is, onnyi gyermekéget összevisza beszélüi!? Juji! Megül a szégyen. Egyedül még az a vigasztalásom van, hogy még mindnyájunkat érhet baleset. Tehát Ön is kedves barátom. Azért hát ne is nevesen rajtam. Ha magának nincs szive, hát nekem muszáj az Ön sorára jutnom!?! Világrét se Jegyezze meg, s ezt komolyan mondom, egész életemben csak akkor voltam boldog a mikor az első pofont és az első csókot adtam. Ez az epizódja életemnek megéri az ősszes s ha másért nem, ezért érdemes volt szűltem és élnem.

Már a magam szempontjából!

Hogy Ön, miként vélekedik, nem vagyok rá kíváncsi, mert biztosíthatom, hogy nem Ön volt, ki akkor az első pofont és az első csókot kapta.

Isten Ünnel!

Zsasz

Szemelvények Simon Péter, "Aszékely kivándorlás" című művéből.

A székelyek és a Székelyföld.

(Folytatás)

A Kárpátok kele: hegylánczolatának, de még inkább a Hergátnek kiugrása: és nyitványai egészen behálózák a Székelyföldet, kisebb nagyobb völgyeket és medencéket zárva körül. A legnagyobb és legtermékenyebb lapályja Székelyföldnek a háromszéki róna. Ezen és l'vált ennek Szépmező nevű részén terem a legszépebb buza. Szép kiterjedésű völgyek vannak még a Maros- és Nyárad mentén is, a hol a gyönyörű buza mezei disz'k a szőlő és megterem a dínynye is. E vidékeken a gyümölcsészetet is jó sikerrel üzik, valamint Udvarhely-megye déli, leglápályosabb részeiben

is, csak még mindig kissé primitív módon. Elég széles és termékeny völgy az alsóki is, az Ott két partján, a hol még megletem a tengeri korán erő fajúja. Felcsikon már inkább rozsozot termelnek. Rozs képezi a gyergyói fensíknak is legkiválóbb terményét. Gyergyóban a buza meg a tengeri csak szőlőtől védett helyeken fordul elő, leginkább a hegyzsorosokban. Annál több itten, Felcsikon és a többi székelő vármegyék hegyesebb vidékein a zab, árpa és burgonya.

Már említettem, hogy a székely rendszeren rozskenyeret eszik. Fogyaszt — kivált a nép szegényebb osztálya — sok puliszkát is, tengeri lisztből készült létszát és kenyeret. A kukoricaának java részét, kivált Csikban és Háromszék éjszaki részében, Romániából importálják, mi által sok pénz megy ki az országból. A székely vasutak kiépítése és alacsony szállítási díj segíthetne a bajon. A nép olesóhban jutna kenyérhez és ennek ára benn maradna az országban.

Az alföldi magyar, sváb, szerb földművelőnek még csak halvány fogalma sincsen, minő fáradságos munkával műveli meg kavicsos, agyagos földjét a székely. Ott lehet öt néha látni szántán, velni-aránit, ahová, azt minők, a madár is alig jut el, a hegytelőn, vagy a hegy meredek oldalán. Az erdélyi száznak és oláknak is sokkal több és jobb földje van, mint a szegény székelynek, ki már az erdő széleit is kiirtja, csak hogy kapjon bármilyen silány földet, a mit megművelhessen.

Mindhátha! Ez a föld már nem képes eltartani megszapordott urát. De nem is a megművelhető föld képezi Székelyország legfőbb gazdag-ságát.

Ideálisan tiszta, ozondus levegője, páratlan jó édes és ásványvizei, szer-földű gyógyhatású fürdői, óriási kiterjedésű rengeteg öserfői és havasai, legelői és ezekben pártokat ritkító vagy éppenséggel utólerhetően klimatikus üdülő-helyei, nem különben hegyeinek és völgyeinek kiaknázatlan kincsei: közelek és ásványok, mindenféle fémek kecségtelnek avval a biztos remény-nyel, hogy Székelyföld lesz egykor hazánk egyik legvagyonosabb része, annál is inkább, mert az elősorolt előnyök széles, realis alapját fogják képezhetni egy igen sok oldalú iparnak és kereskedelemnek, a műhez korántsem hiány-zik a tehetség a székelyben. De siel-nünk kell, hogy a székelyt megtartás-suk szülőföldjének és szülőföldjéért a székelynek, az ő helyét különben ha-zánk keleti örvényében idegen, haszna-vehetetlen vagy éppenséggel ellensé-ges elemek foglalják el. Ezek már ki is kezdették a Székelyföld testét.

Tudva van, mily magasán fekszik egész Erdély a tenger színe fölött, miért is levegője vékonyabb és tisztább. Székelyföldnek nagyobb fele még magasabban fekszik a többi Erdélynél. Ehez járul, hogy Erdélynek, az erdők országának, éppen legerősebb részét Székelyföld teszi, a melynek levegője ennél fogva, mecsár messze földön nem lévén, a lehető legtisztább és élellyel és fenyőfáttal telített, úgy hogy maga

a pusztá belégzése ennek a levegőnek csodálatos gyógyhatással van a beteg és gyöngye lüddre és szívre. Ez áll különösen Csikmegyéről és Székely-földnek fenyőborította vidékeiről. Csik és ezek a vidékek vannak olyan szépek, mint Tirol, Svájc, Stájermark földiesért tájai, csakhogy klímájuk sokkal enyhébb, növényzetük sokkal du-sabb és változatosabb, mint ezeké, és csakhogy azok a mi saját hazánk részei, nem idegen föld, és népe egy-szerűbb, hecsületesebb és romlatlanabb és mi a fő, his a mi husunkból és vér a mi vérünköl. Csik és Székely-or-szargy hegyes, erdős tájai a Tátra vidékével is kiállják a párhuzamot, sőt az összehasonlítás a Székelyföld előnyére üt ki, a mennyiben itt is meg- van az elképezhető legjobb levegő, de vannak itt ezenkívül enyhébb klíma és a fölséges édes víz mellett oly ki-tünő ásvány- és gyógyvizek, minők nem fakadnak sehol a Tátra fenyve-síneik öleiben, sem sehol a nagy vi-ligon, Székelyföldet kivéve.

Alig van egyáltalán gyógyítható be- tegség, a melyre nem lehetne Székely-földön találni csodával határosan ható gyógyvizet ivásra vagy fürdésre. Bor-szék, Tusnád, Előpatatak immár világhí-rű fürdők, világhírű savanyu ivóvizek is Borszéknek és Előpatatknak: de van- nak ott ezeken kívül még igen számos fürdők, melyek talán éppen olyan jog-gal megérdemelnék az első rangot a fürdők sorában, mint Borszék és Carls-bad, Neudheim és Tusnád, Gleichenberg és Előpatatak és nagyon számos kül-földi forrás ültető és gyógyító ivóvize- vel, a melyeket világhírűvé tett belé- rékükön kívül a pénz, a reklám és a hozzájárulatlóság.

Van Székelyföldön száz meg száz gyógyforrás, melynek vizében a libák lubicskognak és a disznók fetrengenek de a melyek mindegyike az élelmes németel, svájcel, töröli, a steiermarki és salzhurgt már többszörös millió-mossá tette volna Ott vesz, ott pusztul el felhasználás, értékesítés nélkül az üdülés, egészséget, életet nyújt. Istenadta sok nedű és vele együtt vész, pusztul a székely, mert nincsen pénze, nincsen vasutja, nincsen reklámja, nincsen barátja. (Folyt köv.)

A karier.

(Folytatás)

Az öreg asszony otthon a kis faluai házban a fejét esőváltta. Miro az a rengeteg pénz Benczének, 1000 forintnál is több más-fél hónap alatt. De Klárka az áldott jó testvér buzijára a mamáját: — Csak küldjék édes anyám, titudja milyen nagy szükség-e van szegény Benczének.

S a szegény asszony kinek szemefőnye az a fiu, kéz minden áldozatra hár keveset zogolodik. Mi-zen tavaly már azt mondta, no édes anyám most már megélek a nagy-nan fizetésből.

És jhol ni ismét pénzt kér, pedig mi-lyen nehéz összehozni szegény ügyeg az- szonyonak. — Milyen jó hogy rám már nincs költőgöd anyuskám, mert itthon v. gyok szől, az áldott lelki Klárka.

Reám csakugyan sommi költőgöd, még tavaszi ruha sem kell, jó nekem a tavalyi

csak egy kicsit leeresztem, nagyon rövid, a pénzt inkább küldjék szegény Benczének. —

S annak a szegény Benczének még folyton kell pénz, most még be kell rendezkedni, csak nem fog tovább is hónapos szó-lábu lakni, mit mondana rá a társasága a butor pedig nagyon drága.

De ürvendtes hírt is ír haza, azt hiszi nem sokára valami nagyon kellemes dolog-gal lepheti meg az édes anyját.

Mi lehet az? tanakodnak otthon Klá-rika és az anyja. Klárka úgy völi, hogy ő kitálalta, megállása édes anyám, hogy Bencz megházasodik.

Adja az Isten sóhajja az öreg, csak b r egy kis vagyonja is lenne a menyecskének. De a fiu eről is megnyitatta az ő édes anyját. Még nem irhat sommi bizonyosat, csak annyit, hogy a lányka nem sokára a menyaszonya lesz, nagyon szép, nagyon gazdag és nagyon előkelő.

— Látd, látd anyuskám — ürvendtel a Bencze jöleklil testvére, — azért kell neki a sok pénz.

Már, már várták Klári meg az édes anyja mikor hívják őket is a kőzögóra, de ez a levél nagyon későt, a levél helyett megtelepéséppen jött Bencze haza, egy nagyobb költségre volt szűköse, a nem bi-zott a levélben, a mely talán rum tudja el-mondani, hogy Foryayék mennek Ostendbe nyaralni s Benczének völik kell mennie, ha nem akarja, hogy elszalassza a már bizonyos pártját.

Belázenét most már nagy aggodalmak környeztek, annyi már az adósság, hogy sola vis-za nem bírja fizetni. De mikor egyik oldalról a fia, másik oldalról a lánya kövüdyög nem bír ellentállani. — Megteszek édes gyermekeim mindent megteszek, csak adjanak még a takarékpénztárban. —

Mindjárt be is mentek és nem is két, a mint tervezte volt, hanem három ezert vettek fel, mert Bencze azt látta helyesnek minél több aránl jobb.

Foryayék mosolyogva fogadták, a fia-tal embert, honkának vagyogtak a szemei a mint meglátta.

Boldogan repült el ez a hat hét, a leány örömmel vette a főli udvarlását, de vallo-másra nem került a dolog, valahányszor Bencze szóli próbá t, honka mindig előbe vágott s a tekintete mintha azt mondta volna, hisz elérkezünk, minek iselni.

Midőn a fürdőzések is vége volt, kez-dődött megint az élet otthon, Benczének ismét pénz kellett hazulról, a hivatalába csak fizetést felvenni járt már hónapok óta s a főnlke ki is jelentette, hogy felesleges ezentul azért is elfáradnia.

Telut a hivatalába nincs mit keresen, de minek is járna o la, ha megházasodik, megválasztja magát képviselőnek úgy is ez a terve.

Csak ezek az uszorások hagynák bé-két-en, még egy levelet írt az édes anyjának csak még ezer forintot a házassága annyit mint bizonyos, majd vissza fizeti azután.

De az öreg asszony csak sopánkolik mi lesz velünk, koldus botra jutunk.

S Klárka ismét csak könyörög édes jó anyuskám ne hagyjuk a bajba szegény szegény Benczét, mi csak megéllünk vala-hog, látod csakinek is van, listünk is van s az én asztali ezüstömböt a mit a grófné keresztmamatól kaptam szintén zálogba to-hesnek, csak küldjék szegény Benczének.

Az alatt Foryayék is látták, hogy leá-nyuk dolga komoly kezd lenni az öreg mel-

Általában nem született szalmaözyegnek. Borzalmasan elhagyottnak érezte magát s iszonyatosan el volt keseredve. Férjürám nem mehetett fűrdőre, hivatala nem engedte. Tehát az asszonykának haza kell jönnie. Arról azonban szó sem lehetett, hogy ott a bős anyós, a fiatal asszony gardébjánja megengedje. Egy kis udúlás nagyon ráér a nyenyecakéro s ha azelőtt meglohetett az ura nélkül harmincz esztendőig, most csak el lehet egy hónapig. Az anyónál való könyörgés tehát nem biztatott eredménnyel. Cselhez kellett tehát nyulni. A szereltem találékony. Férj uram fogott egy levelepapírost és olváhoztatott írással ezt a pár sort vetette rája:

„Asszonyom; ha akarja tudni, hogy vizsgálódik az ön magános férje, topjanjún be hétfőn este váratlanul a lakásírára”.

Hogy ez hatni fog, abban az elmé: férj egy pillanattig se kétkelődött. Hétfőn este ére pompás vacsorát rendelt: maga pedig sietett ki az állomásra. A vonat pontosan érkezett s bizony a titrelmotlon férj nem várakozott hiába. Kipirult arccal s villogó szemmel szállt ki egy uri asszony. Az anyós. A derék férfi még magához se tért a meglepetéstől s a villogó szemű asszony már előtte állott és egy leírhatatlan mozdulattal nyújtotta át neki a tulajdon levelet.

— Ime mindent tudunk. A leányomnak többé nem lehet szava árhöz. En is csak azért jöttem, hogy ezt megmondjam.

Olyan jelenetre a mi ezután következett, a legfőbb pályaváradok sem elmékeznek. A szegény férj ádáz ktségbeeséssel igyekezett kimenekülni a saját hálojából. Megmagyarázta a dolgot majdnem sírva könyörgött az anyósának, jöjjön fél hozzá. Végre engedett a haragos asszony. A lakáson már terítve volt két személyre, az egyik terék mellett bokréta, a széken — a nyenyecke nagy arcképe. Szóval ügyes volt a rendezés és meggyőző erőjű. Az anyós lassankint kibékült annyira, hogy egyedül fogyasztotta el a pompás lakomát, mert a szegény férjnek ugyancsak elment ez étvágya. A csel rozslat sikerült, de legalább a fordulat szerencsésen végződött. Az anyós megbocsátott, mindössze csak azt a bűntömböt mérte a férjre, hogy — két héttel meghoszabbította az asszonyka fűrdőzését.

521.—1903.

végtri. szám.

Arveresi hírdelmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közösi hírré teszi, hogy a Kolozvári kir. járásbíróság 1900. évi Sp. I. 1384/4. számú végzése következtében id. Sipos Gábor ügyvéd által képviselt Magyar Francia bizt. társaság javára Csodó Domokos és társai csiklaploczai lakások ellen 25 kor. 70 fillér s jár. erejéig 1902. évi június hó 5-én fogantatás-ot kielégítés végrehajtás útján lo oglatt és 680 kor. 50 fillérre becsült következő ingóságok u. m.: I. Csodó Domokosnál bival, és bival borju. II. Özv. Csodó Jánosnénál azalma, házi butorok, trágya, szekér és telehek. III. Tivadar Jánosnál házi butorok és fenyőfa nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek csikszeredai kir. járásbíróság 1903. évi V. 292. számú végzése folytán 26 kor. 70 fill. tökétkövetés, ennek 1900. évi december hó 24-iki napjától járó 50% kamatai s eddig összesen 53 kor. 88 fillérben bíróság már megálapított költségek erejéig végrehajtást szorvedő lakásán Csik-Taploczán leendő esküztársára 1903. évi július hó 22-iki napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly meggyőződéssel bívatnak meg, hogy az érintett ingóságok s 1. 81. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet igénynek adták esetén, becsóron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elővizezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében csak javára is elrendeltetik.

Kelt Csikszeredán, 1903. évi június hó 30-iki napján.

Ábrahám Márton,
kir. bír. végrehajtó.

FILO KÁROLY-né

temetkezési intézete Csikszeredában.

Ajánlja az előforduló halálesetek alkalmára dusan berendezett raktárát, mindennemű és birtóju fa- és ércz utánzatu koporsóit, légmentes és elzárható

ÉRCZ KOPORSÓIT.

Nagy választék sirkoszorokban és szallagokban, szóval mindennemű cikkkekben, mely a temetéshez szükséges.

Továbbbi tudomására kívánom hozni a n. é. közösi-égnek, hogy miután a legelső gyárakkal lépem átszekötötésbe, azon helyzetbe vagyok, hogy a legutányosabb árakban képes vagyok min lenni számítani, ugy hogy a versenyképesség felülmúlhatatlan, mivel fizetem saját házámban van, sem bolti bért, sem kiszolgálásért nem fizetek, saját magam szolgállok ki vevőimnek, saját gyászokcsim van, melyet 50 korona visárlásnál csakély djért bocsátok rendelkezésre.

Ravalatozást, díszítést is a legutányosabbban számítom. Égődkezem a hulla szükséges elhelyezésében is.

A n. é. közösiég szives pártfogását kérve, vagyok kész szolgálattal

Filó Károlyné.

Figyelemre méltó!

Bátor vagyok a nagyérdemű közösiég becses bizalmához fordulni mostan is ép ugy mind az előtt és kérve becses pártfogásukkal megtisztelni.

Üzletombon minden árut a legelső kézből szerzek be és így mindig a legújabb és legjobb árut árusítok azzal az elvvel, hogy „kevés haszon, nagy forgalom” élékíti az üzletet.

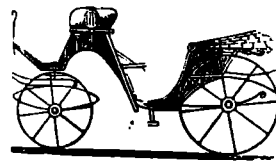
Becs-es pártfogásukat kérve, maradok

alázatos tisztelttel!

Székelyhidy Sándor,

női- és férfi divat-üzlete, Csikszereda.

(Üzletom a Hutor szállodával szemben).

László Lőrincz

kovács,

korokos, nyergos és kocsifenyező műhelye

Csikszereda, Vár-utca 230. sz.

Bátor vagyok a nagyérdemű közösiég becses figyelmét felhívni

kovács, kerekas, nyergos és kocsifenyező

műhelyemre, mely már 18 éve, hogy sem áll a helybeli piaczon.

Nem itrea reklámokkal akarom jó hírnevemet megulapítani hanem utólréhetetlen, mindenigényt kielégítő munkával, olvállnok mindennemű fent jelzett szakmába vágó munkát valamint javításokat. Hogy minden nemű készítmény hazánkban bármely helyen megálja helyét, a mellett bizonyít ama körülmény, hogy már éremmel két ízben voltam kitüntetve. A mélyen tisztelt közösiég pártfogását kérve

maradok alázatos tisztelttel

László Lőrincz Csikszereda.

ALBERTFY és THEIL

műszaki és építkezési anyagok üzlete, cement- és asfalt-iparvállalat
Brassó, Kapu-utca 50. szám.

Elvállalnak minden a cement- és asfalt-ipar szakmába tartozó munkálatokat, úgy mint **csatornázásokat, hidak, átvezetők, medenczék, szökőkutak, nedves falak gyökeres szárasszá tételét, új építkezéseknél az alapfalak asphalittal való bevonását, épületek teljes beüvegezését elsörendü üveg-táblával, valamint teljes fürdőszobák berendezését olyan helyt is, ahol nincsen vízvezeték és közvetlen a kútból kell a vizet venni, jótállás és legjutányosabb árak mellett.**

Állandó raktár:

Építkezési cikkekben:

Asfalt tetőpép, elszigetelő lemez és asfalt, földélpapír, Carbolineum fagomba ellen, tűzmentes anyagból készült tűzállótégla és a vakolat (chamote) valamint csövek különféle átméretekben, ugyanily csövek csömösztölt cementből is díszes keramit, cement- és porcellánlapok padlások és faburkolatoknak, üvegtáblák épületek és kirakatok részére, portland- és román-cement gyps, mennyezet nádfonat nagyban és kicsinyben.

Műszaki cikkekben:

Víz-, szesz-, és börtümlők gummi ből és kenderből, gummi gyűrűk, zsírok gömbölyű- és nyégyszögben, sűrítés ezélokra vízmentes ponyvák és takarók, kenderhevederek, asbest- és gummilemezek, réteg- és csapógyfémek, elsőrendü géphajtó szjak bürből, varró- és kötőszjak, üveg olhajzó és kenő szelenczék sűrített kenőeshöz, különféle gépolajak és gépszírok.

Hofner és Schranitz budapesti gazdasági gégyárának főképviselete és raktár.

Az Erdélyi Természetes Asphaltraktár képviselője.

Szolid és szabott árak!

Merza Rezső

első temetkezési intézete Csikszerezében (főter).

Ajánlja előforduló halálesetek alkalmával dusan berendezett raktárát, mindennemű fa- és érczkoporsókban, nagy választék halotti felszerelésekben, koszorúk és koszoru szalagokban. Továbbá szobadisz, kapudisz és minden szakmába vágó felszerelések, a legmagasabb igényeknek megfelelően ujonnan berendezve.

Díszes halottas kocsit az általam rendezett temetésekhez díj nélkül adok használatra.

Előforduló esetek alkalmával intézetemet, a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlva, maradok tisztelettel

MERZA REZSŐ.

Gyors és pontos kiszolgálás.

Legmennyiség elártható érczkoporsók.

Rakoporsók 2 koronától feljebb.

A Gyönös és Társa könyvkereskedésébe a napokban érkeztek

olvasók és imakönyvek

nagy választékban, a legolcsóbb alaktól a legdrágábbakig. Az árak a lehető legjutányosabbak. Ismét eladóknak nagyobb árkedvezmény. A nagyon csinos kiállítású tárgyak megtekintését ajánljuk a közönség szives figyelmébe.

Allandó butor kiállítás az I. emeleten.

Alapítva
1880.

Alapítva
1880

KÖPFER.

Első butor és kárpitos kivitelű üzlet Brassó kapu-utca 48 sz.

Van szerencsém Csíkszereda város és vidéke nagyérdemű közönségének becses figyelmét felhívni az

Első butor és kárpitos kivitelű üzletemre

Allandó és dusan felszerelt butor raktar. Szőnyegek, tükrök és képek a legújabb u. m. barok és ó-nemet halaszobák, ebéd- szerűbbtel a legdiszesebb kivitelűg ut-
lők, szalon és garca lakas berendezések. tanyos arak mellett.

Kárpitos és díszítő munkák házon kívül is eszközöltetnek.
Butorok csomagolása és szállítása elvállaltatik.

Videki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

Rendkívül olcsó árak mellett.

Első nagy forgalom kevés haszon.

KÖNYVNYOMDA és KÖNYVKERESKEDÉS.

MŰVEK, FOLYÓIR-OK
ÉS FALRAGASZOK

KÖRLEVELEK, NYUGTÁK
ÉS ÁRJEGYZÉKEK

ÜZLETI KÖNYVEK

KITŰNŐ FEHÉR és FOGALMI
PAPIROK

NAGY VÁLASZTEK
IMAKÖNYVEK OLVASÓKBAN

VIDÉKI RENDELMEYNEK A LEGNAGYOBB
PONTOSSÁGGAL ESZKÖZÖLTETNEK

GYÖNÖS ÉS TÁRSA, CSIKSZEREDÁBAN.

RAKTÁRON TARTUNK ÖZVEDEI, LELKEI
ISKOLAI NYOMTATVÁNYOKAT.

ÜZLETI LEVELEK

ELJEGYZÉSI ÉS ESKÜVŐI
MEGHÍVÓK

NEVKÁRTYÁK

A LEGSZEREBB ÉS LEGOLCSÓBB
LEVELEZŐLAPOK KAPHATÓK

NAGY VÁLASZTEK LEVÉLBORTÉK
IRÓSZERKEK, PECSEÉVIA SZOKDAN

A CSIKSZEREDA KIADÓHIVATALA.

HAZAI IPAR FEJLESZTÉS!

Szíves tudomásul!

Van szerencsém nagybecsű megrendelőim és nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy a tavaszi és nyári időnyre szóló legfinomabb minőségű valódi

gyapju és kamgarn

szöveteket beszereztem és ez által a baba a kellemes helyzetbe vagyok, hogy nagybecsű megrendelőimet kiváló minőségű szerinti a legjobban kiszolgálhatom.

Egy szintén mindennemű férfi-szabó kellékeket eladásra is raktáron tartok.

Tehát mielőtt becses megrendelőimnek eddigi szíves pártfogásukért köszönetet mondanék, egyúttal kérem, hogy iránymintáimat pártfogásukat a nagyérdemű közönséggel együtt tartaranni szíveskedjenek és becses megrendeléseikkel szerencsételenül méltóztatassanak, melyek után vagyok szolgálatukra késő, Csíkszeredán, 1903. év március hóban

mely tisztelettel

Dóczy János, férfi-szabó,

Rákóczy-utca 358. szám, (Sajátház)

JÓ MUNKÁI!

PONTOS KISZOLGÁLTÁSI!

BECSÜLET ÉS SZORGALOM!

Nyomatott a kiadóhivatalos Gyönös és Társa könyvnyomdájában, Csíkszeredában.